

[Undervisningsministeren.]

slaget om denne rationalisering inden for statsadministrationen findes på normeringslovforslaget, og dér er der anledning til at drøfte det.

K. B. Andersen: Ja, jeg har jo også læst normeringslovforslaget, og jeg var lige ved i første omgang at sige til ministeren, at nu ville han vel ikke være bekendt at rykke ud med normeringslovforslaget, men jeg anså det ærlig talt for så insinuerende at antyde den mulighed, at det ville jeg afstå fra.

Nu vil ministeren altså dække sig ind under den. Det vil sige, at vi kommer ud for den nye praksis, at nye statsinstitutioner, for det drejer det sig jo trods alt om, nu køres igennem via normeringsloven, og dér kan tingets medlemmer så opdage, at nu laver man nye institutioner dér og dér.

Jeg gør opmærksom på, at da vi for nogle år siden lavede provinsafdelingerne af Danmarks lærerhøjskoles virksomhed, var det en bestående virksomhed ude i landet, der fik en lidt anden institutionel form. Vi kom med lovforslaget her, selv om der var færre økonomiske midler i det end i det, ministeren nu har gennemført. Da forvaltningshøjskolen blev startet, var det også en ny måde at gøre tingene på: regeringen kom med et lovforslag her.

Jeg forstår altså, at vi nu får knæsat et nyt, interessant princip. Vi skal til at lede normeringsloven igennem efter nye institutioner eller ændringer af bestående institutioner også af et så stort omfang som her.

Jeg må sige, at ministerens svar overrasker mig og viser, at denne regering intet nægter sig i retning af ukorrekt optræden over for tinget både i små og store sager.

Undervisningsministeren (Helge Larsen): Jeg skal blot gentage, at her er tale om en rationalisering inden for statsadministrationen. Forslaget om samling af uddannelserne af lærere inden for erhvervsuddannelserne i én institution og oprettelse af tjenestemandstillinger derved har været forelagt lønningsrådet med henblik på udarbejdelse af et forslag til normeringslov, og lønningsrådet har ikke fundet anledning til at standse forslaget eller anbefale det be-

handlet som selvstændigt lovforslag. Jeg har heller ikke fundet anledning til det.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Ivar Nørgaard* til statsministeren:

„Hvad agter regeringen at foretage sig for at sikre den nødvendige tilførsel af råvarer til dansk kødindustri, således at eksporten kan sikres eller forøges, og således at man kan undgå arbejdsløshed inden for kødindustrien?“

Skriftlig begrundelse:

Landbrugsministeren synes desværre ikke at tillægge denne sag så stor vægt, at han på nuværende tidspunkt vil aktionere i sagen.

I betragtning af den interesse, som regeringschefen viser for industrieksporten bl. a. ved sine møder med industriens repræsentanter, finder jeg det rimeligt at rette spørgsmålet til statsministeren. Det kan ikke være regeringens agt fortsat at lade stå til i denne vigtige sag.

Formanden: Spørgeren har ordet for at supplere sin skriftlige begrundelse af spørgsmålet.

Ivar Nørgaard: Når jeg har valgt den lidt usædvanlige fremgangsmåde at stille mit spørgsmål til statsministeren, skyldes det, som jeg har nævnt det i min skriftlige begrundelse, at landbrugsministeren desværre ikke synes at tillægge denne sag så stor vægt, at han agter at aktionere i øjeblikket.

Det forekommer mig, at dette er temmelig meget i strid med det, statsministeren har givet udtryk for både i taler og ved sine møder med industrien på Marienborg. Statsministeren har her meget kraftigt understreget, at det er industrieksporten, vi skal bygge vore valutaandtægter på i fremtiden, idet det er industrieksporten, der giver os basis for fremgang. Netop kødindustrieksporten er et eksempel på, hvordan man ved at bruge danske råstoffer og forarbejde dem kan modvirke en i øvrigt stagnerende tendens til nedadgående efterspørgsel efter vore landbrugsvarer, og derfor forekommer det paradoksalt, at man ikke